

til at falde i en økonomisk opadgaende Periode. Deri tror jeg, den ærede Ordfører har Ret. Saadant noget vilde kunne ske, og hvis man satte ekstraordinær Kraft ind paa Gennemførelsen af alle disse Baner, ofrede en Masse Millioner om Aaret, og det saa netop skulde komme til at falde i en opadgaende Periode, saa vilde det være værre end intet, saa havde man gjort Arbejdsløsheden permanent. For mig har det derfor staaet saadan, at Arbejdet ved Anlægget af de mange Jernbaner var et Arbejde af meget stor regulerende Betydning med Hensyn til Arbejdsløshedsspørgsmaalet, for jeg er ikke i Tvivl om, at efterhaanden som disse Baner blive tagne op, vil Arbejdet ved dem bidrage til at sprede den overflødige Arbejdskraft i København ud over Landet, og der bliver jo ikke alene Tale om Jordarbejdsmand, men alle mulige Fag kunne komme til at medvirke til disse Arbejders Gennemførelse. Det har været mig en glædelig Tanke, at det, at dette Arbejde skulde foregaa successivt igennem en halv Snes Aar eller mere, netop kunde bidrage til at sprede Arbejdskraften ud over Landet og regulere Arbejdsledigheden.

Ja, jeg skal slutte disse korte Bemærkninger med at gentage, hvad jeg begyndte med at sige, at det staaer for mig saaledes, at Rammerne for Loven om anerkendte Arbejdsløshedskasser ikke maa brydes. Er den ikke tilstrækkelig til at afhjælpe den øjeblikkelige Arbejdsløshedsnød, maa det blive Kommunernes Sag at tage Resten paa sig og afbøde den Arbejdsløshed, der findes indenfor hver enkelt Kommune, saa godt det lader sig gøre. Og skulde der savnes Bemyndigelse for Kommunerne i den Henseende, saa er det jo et Spørgsmaal, som kan drøftes i det Udvalg, som ogsaa jeg antager vil blive nedsat om dette Lovforslag. Der vil ogsaa det Spørgsmaal kunne drøftes, hvorvidt man kan komme til en officiel Arbejdsløshedstælling, og forskellige andre Spørgsmaal, som kunne bringes i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Men jeg vil advare imod, at man giver sig til at bryde Rammerne for en Lov, som skal virke efter bestemte forsikringstekniske Regler, for derved vil man i Virkeligheden gøre al social Forsikringslovgivning umulig i Fremtiden.

Birck: Jeg kan slutte mig til den ærede Flertalsordførers Udtalelse om, at denne Lovs Ramme ikke bør brydes, men selv indenfor denne Ramme maa det være muligt at komme til ekstraordinær Hjælp

under Arbejdsløsheden. Jeg skal i saa Henseende minde om, at Flertallet indenfor Folketingets Højregruppe, nemlig de ærede Medlemmer fra Odense (Halsted), Thisted (N. Andersen), Horsens (Fraenkel), Fredensborg (Johan Knudsen), Slagelse (Lange), Frederiksværk (Parkov), Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) samt Medlemmerne for Københavns 2den (H. L. Møller), 4de (Birck) og 6te Valgkreds (Hammerich) i Fjor stillede et Forslag, og dette Forslag staa vi selvfølgelig ved igen i Aar. Forslaget faldt i 3 Afsnit. Det første Afsnit drejede sig om Arbejdsløshedskasserne, det andet om de offentlige Arbejder, det tredje om Hjelpekasserne.

Hvad Arbejdsløshedskasserne angaar, stod vi den Gang paa det Standpunkt, at vi ønskede, at Kasserens Rammer ikke skulde brydes, men at det skulde betragtes, som om Kasserne var traadte i Kraft et Aar før, end Tilfældet var. Hvis man i Tide havde vedtaget Højres Forslag, vilde Kasserne have været startede i den gode Periode og saaledes have været i Stand til at opsamle sig de Fonds, som de nu ikke have været i Stand til at opsamle, fordi Kasserne ere traadte i Kraft just i det Øjeblik, da de fik alle deres Forpligtelser. Derfor foreslog vi at behandle Kasserne, som om de var traadte i Kraft et Aar tidligere, og give dem et Statstilskud efter Loven — idet vi i saa Henseende var enige med en Del konservative Medlemmer af Københavns Borgerrepræsentation —, altsaa paa Betingelse af, at Arbejdsløshedskassen selv enten gennem Fagforeningerne eller ad andre Veje skaffede et tilsvarende Beløb, og i saa Fald skulde der ogsaa gives Kommunerne Ret til at yde et Beløb af indtil 4 Kr. pr. Medlem. Den eneste Maade, hvorpaa vi brød Arbejdsløshedskassernes Regler, var ved en Bestemmelse om, at disse Penge skulde stilles til Nævnets Raadighed til Fordeling og ikke til Kasserens Raadighed. Dette Forslag vil jeg tillade mig at foreslaa optaget til Drøftelse i det Udvalg, som vil blive nedsat.

I § 2 havde vi foreslaaet, at den Understøttelse, der af en anerkendt Arbejdsløshedskasse er ydet en Familie, hvis Forsørgere have taget Arbejde i Landbrug udenfor Opholdskommunen, refunderes Kassen ekstraordinært af Nævnet med Halvdelen. Naar vi foreslog dette, var det for netop at fremme den Bevægelse, som mange ærede Medlemmer af Reformpartiet have talt om, og som jo ogsaa finder Støtte hos det ærede Medlem, der var Ordfører